

41. Výnosem ze dne 27. března 1920, č. 57.897, bylo k žádosti obce Zdětina (pol. okres Prostějov) povoleno, aby osady Zdětín a Nechutín, jež tuto místní obec tvoří a sloučeny byly v jednu osadu, po svém sloučení zvaly se „Zdětín“.

Ve Slezsku:

42. Výnosem ze dne 27. října 1920, č. 15.876, bylo ustanoveno, aby název obce a osady Karvína (pol. okres Fryštát) změněn byl v jazyce českém na „Karvinná“.

43. Výnosem ze dne 26. října 1920, č. 25.790, byla k žádosti obce Venclovic (pol. okres Frýdek), povolena změna názvu této obce a osady Venclovice, polsky Waclawowice, německy Wenzlowitz, na „Václavovice u Frýdku“.

Ministr vnitra:

Černý v. r.

21.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 20. ledna 1921,

jmž se vydávají předpisy o ochraně před morem skotu a doplňují zákon ze dne 29. února 1880, č. 37 ř. z., o ochraně před morem skotu a tlumení tohoto moru, a zák. čl. VII. z r. 1888 o úpravě zvěrolékařství.

Podle zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 337 Sb. z. a n., se nařizuje:

§ 1.

Aby bylo zajištěno v územích Slovenska a Podkarpatské Rusi zachování platných obmezení nebo zákazů dovozu a průvozu dobytka, zvířecích surovin a předmětů, jimiž možno nákazu moru skotu zavléci, může býti dle okolností zařízen v těchto územích zvláštní zvěrolékařsko-policejní dozor pohraniční, a to, třeba-li toho, i vojskem, a může býti obchod zvířaty a jich chování v tamních obvodech až 30 km od hranic upraveno účelným způsobem, při čemž jest dbáti odůvodněných zájmů obyvatelstva.

Zejména může býti zařízena a prováděna v těchto pohraničních obvodech také revize a evidence všech zvířat, patřících k oněm druhům dobytka, jež mohou býti nákazou moru skotu postiženy, jakož i zdravotního stavu jejich, a to způsobem, předepsaným v nařízení uherského ministra orby, průmyslu a obchodu ze dne

15. října 1888, č. 40.000. Ministerstvo zemědělství může však toto nařízení cestou správní přiměřeně změnit.

Náklady těmito opatřeními vznikající jdou na řád státní pokladny, pokud nejde o úřední úkony obcím příslušející.

§ 2.

V § 37 zákona ze dne 29. února 1880, č. 37 ř. z., zařazuje se do prvního odstavce za oddíl f) nový oddíl tohoto znění: „g) za desinfekci kromě ručních a tažních prací“.

Čtvrtý odstavec tohoto paragrafu se ruší.

§ 3.

Do § 116 zák. čl. VII. z r. 1888 připojuje se jakožto druhá jeho věta dodatek tohoto znění:

„Při moru dobytčím hradí však tyto výlohy kromě ručních a tažních prací státní pokladna.“

§ 4.

V území Slovenska a Podkarpatské Rusi může župní úřad vyměřiti těm, kteří, nejsouce povinni oznámení o moru skotu učiniti (§ 23 zák. čl. VII. z r. 1888), učini první oznámení veřejnému úřadu, že v některé osadě, která posud byla prostá moru skotu, skutečně mor ten vypukl, odměnu až do 400 Kč a rovněž může též úřad za oznámení, že někdo přestoupil předpisy vydané o moru skotu zapovězeným dovozem skotu v případech, v nichž jest nařízeno jako trest propadnutí dovezeného skotu, vyměřiti odměnu až do výše oné částky, která se strží po srážce nákladů za propadlý skot. Rovněž může též úřad za oznámení, že někdo jiným způsobem skutečně přestoupil předpisy o moru skotu, vyměřiti odměnu až do 200 Kč.

Předpisem tímto mění se ustanovení posledního odstavce § 155 zák. čl. VII. z r. 1888, pokud jest s ním v rozporu.

§ 5.

Osoby, které následkem svého povolání nebo způsobu života přicházejí ve styk s cizím dobytčím nebo zvířecími surovinami (na př. řezníci, obchodníci dobytčím, sběratelé koží, hadrů atd.), nebo které byly v zamořených místech, anebo o nichž možno se toho domnívati, smějí do státního území vstoupiti jen na místech, která budou určena správním opatřením, a i tam jen tehdy, podrobí-li se desinfekci.

Vůbec mohou býti cestou správní osoby, při kterých jest obava, že mohly by mor skotu zavléci, podrobeny zvláštním obmezením co do volnosti pohybu a mohou býti dány případně pod dozor. Čikání a ostatní potulné osoby, jež by

mohli mor skotu dále rozněsti, mohou být vykázáni z pásma, v němž byla nařízena revise a evidence skotu, nebo které bylo prohlášeno za morový okres. Osoby takové, jakož i podloudní obchodníci dobyt看 nebo zvířecími surovinami mohou být případně internováni. Bližší předpisy vydány budou cestou správní.

§ 6.

Aby byla — vyskytne-li se mor skotu — předepsaná opatření rychle a s úspěchem provedena, mohou úřední orgány, výkonem opatření těch pověřeni, přiměti držitele povozů (silostrojů), aby jim je k tomuto účelu propůjčili za náhradu, kterou ustanoví s konečnou platností příslušná okresní politická správa (administrativní vrchnost I. stolice).

Totéž oprávnění mají i úředníci, pověřeni zavedením a kontrolou zařízení revise a evidence skotu, jedná-li se o rychlé a úspěšné provedení.

§ 7.

Pokud jest revise a evidence skotu nařízena, jsou všichni zvěrolékaři na území republiky Československé, vykonávající praxi, povinni, byť i nebyli ve státní službě, povinnosti z oboru zvěrolékařského, jež jim byly následkem anebo za příčinou opatření k ochraně před morem skotu příslušnou okresní politickou správou (administrativní vrchností I. stolice) uloženy, v obvodu řečené správy (vrchnosti) předepsaným způsobem plniti.

Vyskytne-li se mor skotu, mohou být absolventi a posluchači vysoké školy zvěrolékařské, pokud jsou příslušníky Československé republiky, přibráni k přiměřenému působení při tlumení moru. Bližší určí se zvláštním předpisem.

§ 8.

Přestupky tohoto nařízení trestají se dle § 2 zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 337 Sb. z. a n.

§ 9.

Prováděti toto nařízení, jež nabude účinnosti dnem vyhlášení, náleží ministru zemědělství v dohodě s ministry vnitra, financí, národní obrany a školství a národní osvěty.

Černý v. r.

Dr. Popelka v. r.

Dr. Šusta v. r.

Dr. Burger v. r.

Dr. Mičura v. r.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Procházka v. r.

Průša v. r.

Husák v. r.

Dr. Gruber v. r.

Dr. Fajnor v. r.

Dr. Fatka v. r.

Dr. Brdlík v. r.

Dr. Kovařík v. r.

Dr. Hotowetz v. r.,

jako ministr obchodu a správce úřadu pro zahraniční obchod a v zastoupení nepřítomného ministra financí.

22.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 21. ledna 1921,

kterým se mění §§ 3 a 4 zákona ze dne 1. června 1913, č. 28 zák. a nař. slez., o dávce z výkonu práva honebního ve Slezsku.

Podle zákona z 9. dubna 1920, č. 280 Sb. z. a n., o zvláštních opatřeních v oboru samosprávy v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, nařizuje se toto:

Článek I.

§§ 3 a 4 zákona z 1. června 1913, č. 28 zák. a nař. slez., o dávce z výkonu práva honebního ve Slezsku, se zrušují a nahrazují se těmito ustanoveními:

§ 3.

Roční dávka činí:

- při obecních honitbách, které se pronajímají, 30% ročního najemného, avšak při honebních obvodech až do 200 ha půdy nejméně 50 Kč, nad 200 ha až do 300 ha půdy nejméně 100 Kč, nad 300 ha až do 400 ha půdy nejméně 150 Kč, nad 400 ha až do 500 ha půdy nejméně 200 Kč, nad 500 ha až do 700 ha půdy nejméně 250 Kč a při větších honebních obvodech nejméně 300 Kč,
- při nepronajatých vlastních honitbách nebo při obecních honitbách vykonávaných znalci 30 h z každého hektaru půdy honebního obvodu,
- při pronajatých vlastních honitbách, jakož i při takových vlastních honitbách, při kterých odstřel zvěře přenechán jest za plat třetím osobám, mimo dávku dle odst. b) ještě 10% ročního najemného, pokud se týče platu za odstřel.

§ 4.

Dávku vyměřuje zemská správní komise na základě seznamů výměry půdy všech do obvodu politické správy okresní patřících obecních i vlastních honebních obvodů, kteréžto seznamy mají okresními správami politickými býti sestavovány každoročně dle stavu z 1. ledna a do 31. ledna téhož roku předkládány zemské správní komisi. Mimo to jest povinen majitel vlastní honitby pronajaté, po případě pokud jde o obecní pronajaté honitby, obec, posílati seznamy, ze kterých je patrné jméno, příjmení, zaměstnání a bydliště nájemce, po př. nájemců, jakož i výška ročního najemného a doba trvání nájmu.